

jali, zabrusi beneškim polentarjem — kot argumentum ad hominem — te le besede v obraz: „Ali ste videli, kako si znajo naši spoštovanje pridobiti“?! — To vam je bil patriotizem! — Ta patriotizem me spominja našega meščana g. Fr. Marzini-a (ki je nekak goriški „Lueger“). Lansko leto je dobil pravdo proti municipiju, da ne sme zdaj več zahtevati takse 30 gold. od tistih mrličev, ki se nočejo dati pokopati na novem mestnem pokopališču, ampak se dajo peljati drugam. Te dni pa je dognal spet drugo pravdo zadevajočo povračanja stroškov za prihišni tlak, ki ga dá municipij popraviti. Upravna sodnija je razsodila, da tlaka ni dolžan popravljati hišni gospodar, ampak magistrat, kateri od meščanov in vnanjih davke pobira. — „L' Eco del Litorale“ od 12. t. m. je v prepoved dejan.

Iz bližnje okolice ljubljanske 10. marca. — Letošnja zima, ki pa tega imena ne zasluži, je res lepa in mila; če bo pa dobre nasledke imela za nas kmete, to le Bog vé. To pa tudi ni napotilo me do pisanja teh vrstic; neka druga reč mi je potisnila pero v roko, pisanja le malo vajeno, in to je nadloga, katero moramo le mili zimi na rovaš vrezati. To je namreč silna množina potepuhov in mladih, čvrstih beračev, katerih je to zimo skoro toliko, kakor na polji miši. Ta sodrga — med njo so tudi nič vredne ženske — se podnevi potika po vseh kotih, krade, če more, zvečer pa nam pride v hišo in prosi — ne! — kar naravnost zahteva večerje in prenočišča. Kaj li more kmet! Ali bo tacega korenjaka odpojal? Saj si potem še svest ni, da bi mu ponoči ne zažgal. Ti so hujši od ciganov. Nekateri se podajo zvečer v mesto, menda zato, ker jim podnevi policija ne diši. Zvečer in ponoči so pred njo menda bolj varni, ker sem sam v Ljubljani videl potepuha, kateri je dopoldne pri nas strahoval ženske, da je dobil, kar je hotel imeti, ko je prišel v gostilnico, v kateri sem jaz bil, ter tožil in lagal gostom, češ, da je bolan in ga niso hoteli vzeti v bolnišnico, pa da zdaj nima kje prenočiti. Največ je take sodrge pod Golovcem in okoli Tivolija; to sem sam videl in mislim, da tudi marsikak Ljubljančan, ki hodi tje na sprehod. Ti potepuhi so tako drzni in videti tako pogumni, da se jih marsikdo boji. Od kod so se vzeli, ne vem, a to rečem, da jih nobeno zimo ni bilo toliko, ko letos. Morda so v hujših zimah sedeli na „Žabjeku“. Včeraj sem v Ljubljani slišal in tudi nekaj bral, da je ministerstvo poslalo o tej zadevi vsem okrajnim glavarstvom nov opomin, naj ravnaajo oestro po postavi zoper vlačugarje; nadjam se in gotovo z mano vred vsa ljubljanska okolica, da je tak ukaz prejelo tudi sl. okrajno glavarstvo ljubljanske in da ga ne bo v koš vrglo.

Dostavek vredništva. Tudi v Ljubljani, v mestu, čutimo to nadlogo, posebno po stranskih ulicah. To je uže kar eksekucija. Pred moškimi imajo taki cigani, ki pa večidel uže od daleč po „šnopsu“ smrde, še nekaj strahu, pred ženskami pa nič. Po gostilnicah in kavarnah smo jih pa tudi mi uže o ponočnem času večkrat videli prav nadležne, kar se je nam čisto novo zdelo. Ob gorkih dnevih spé v hosti, proti večeru pa jih vidiš vračati se v mesto na rop; vzlasti Tivoli je njihov paradiž ali pa shajališče. Tudi mi toraj želimo, da bi ljubljansko okrajno glavarstvo novega ukaza ministerstvega ne vrglo v koš in da bomo po okolici ljubljanski, posebno ob gozdu pod Turnom, večkrat videli žandarje in da ti ne bodo tako malo radovedni, kakor so do sedaj.

Iz Razdrtega 12. marca. — V noči med 8. in 9. t. m. vkrađenih je bilo tukajšnjemu posestniku H. K. 21 lepih mladih jablanic, katere je kupil leta 1879. v drevesnici na Slapu. Prvo leto, ko jih je kupil, v kra-

denih bilo mu je 27, toraj v treh letih 48. Drevesca so vsa visoko debelnata, po dvakrat cepljena, do 2 m. visoka, obrezana prav na kratko. Odnešena bila so skoro gotovo proti Potočam ali Dolenji vasi, morda v Sežano ali celó v Trst. Ako bi bilo komu znano, kdo bi bil jih kupil, naj blagovoli naznaniti tukajšnjemu županstvu.

Iz Ljubljane. — V današnjem listu razgllašamo oklic odbora za spomenik dr. Jan. Bleiweisov vitez Trsteniškem. Ta odbor je sestavljen iz odličnih mož vseh stanov ljubljanskega mesta, toraj je tudi to uže porok, da bo njegov klic po vseh slovenskih pokrajinah našel živahen odmev.

— (*Za slovenski jezik pri uradih*) so jele slovenske občine pošiljati prošnje do državne zbornice. To je prava pot, le to želimo, da bi jo pridneje in obilneje nastopale naše občine, da vsaj ne bo mogel v državnem zboru zopet kdo reči, da slovenskega jezika celó ni ali da je še le zdaj iznajden.

— (*Društvo „Narodni dom“*) razpošilja zdaj oklic za nabiranje darov častiti duhovščini slovenski. Mi tega oklica ne moremo vsega ponatisniti — nekaj zavoljo prepičlega prostora, nekaj pa zato, ker ga bo vsak, komur je namenjen, tako v roke dobil. — Nabiranje darov za „dom“ prav veselo napreduje ne le v Ljubljani in po mestih, marveč, kakor se nam poroča, tudi po deželi. — Društvo „Sokol“ je darovalo iz svoje blagajnice 400 gold. „domu“.

— (*Beseda*) v čitalnici je bila v nedeljo večer prav dobro obiskovana, tudi gospod deželni predsednik nas je počastil s svojo navzočnostjo. Obnesla se je tudi v drugem obziru, izvzemši morda moške zборе, ki so bili, čeravno gladki, vendar preslabi v številu pevcev. To-liko lepše pa so bile druge pevske točke, posebno sekstet iz opere „Lucia di Lamermoor“, ki se je po splošnem burnem plosku morala ponoviti. Pevci in pevki (gospa Svetkova in gospodična Namretova) zaslužijo vso pehvalo, katero so tudi obilno želi. Igra „Pol vina pol vode“ je gladko tekla in dobro zabavala občinstvo, igralci so bili kos svojim nalogam.

— (*Vabilo k popularno-znanstvenim predavanjem*), ki bodo v dvorani ljubljanske čitalnice na korist fondu za spomenik Valentina Mandelca. Program: 19. marca: dr. Ivan Tavčar — „O poeziji Simona Jenka“. 26. marca: dr. Val. Zarnik — „V treh tednih od Pontebe do Vezuva“. 2. aprila: Ivan Hribar — „Aleksander Sergjevič Puškin in njegove poezije“. — Začetek točno ob 11. uri. Vstopnine za ves cikel po 1 gold. za osobo, po 2 gold. za rodbino treh osob, potem vstopnice za dijake po 60 krajc. dobivajo se v narodni čitalnici, narodni tiskarni in pri gospodu Josipu Gebi, urarju v Slonovih ulicah. — Vstopnice k posameznim predavanjem pri blagajnici po 50 kr.

 Kdor še ni prišel po ruski lan in se je naročil na nj, naj hitro pride po-nj.

Oznaniło.

Da se po trtah ne zatrosi trtna uš in po ukazu c. k. ministerstva kmetijstva od dne 7. marca t. l., št. 109, bodi prav ostro svarjeno pred nakupovanjem tujih trt, — s sklicevanjem na določbe postave od 3. aprila l. 1875., drž. zak. štev. 61, in na naredbo ministerstva od 16. marca 1880., drž. zak. št. 29.

C. kr. deželna vlada Kranjska
v Ljubljani dne 8. marca 1882.

— (Tržaška razstava.) V Trstu se bode napravila skupna razstava za avstrijska vina, likêrje, vinorejsko in kletno orodje. Priredil bo to posebni odbor kmetijske družbe dunajske, kateremu je tudi ces. kralj. ministerstvo kmetijstva 1000 gold. podpore dovolilo. Oglasila sprejema do 20. marca „Comité der österr. Wein-Collectiv-Ausstellung zu Triest in Wien I. Herrengasse 13“ in pa trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani, katera tudi rada o tej stvari razjasnila daje.

— (Kmetijskih predavanj) v Šmarji, Bohinjski Bistrici in Srednji vasi, katere je uže sl. deželna vlada naznanila, ne bode v tem mesecu, ampak drugi mesec, ker je gosp. E. Kramar precej hudo zbolel.

Novičar iz tujih in domačih dežel.

Z Dunaja. — Posvetovanje o državnem proračunu je močno dokončano in morebiti bo uže danes sprejeta finančna postava za tekoče leto. — Naš dunajski dopisnik nam po dolgem zopet enkrat obeta, da se gledé narodne ravnopravnosti morebiti vendar premaknemo iz

večnih obljub k dejanju. — Bog daj, da bi bilo to res, toda mi bomo še le tedaj verjeli, kedar se res kaj izdatnega zgodi.

Iz južne Dalmacije došla so zadnje dni zopet prav ugodna poročila; naša vojska je z junaško hrabrostjo obsula upornike, jim sledila po strmih pečinah ter jih iz vse Krivoščije po hudih bojih, pa vendar brez posebnih zgub pregnala iz vseh zatišij; vasi in sela pa so vojaki našli mnogokrat razdejana, vsa pa zapuščena, brez prebivalcev. Krivoščijani so se neki uže prej zarotili, da se rajši izselijo kakor udajo.

Srbija. — Srbsko novo kraljestvo pripoznali so uže vse evropske večje države. — Sedanja tamošnja vlada, ki je naši po vsem prijazna, utrdila se je po tem činu prav izdatno.

Telegram „Novicam“.

Dunaj 15. marca.

Ravno se je sprejela finančna postava v 2. branji. V petek pride v obravnavo postava o volilni reformi. Izvedenim krogom se ravnanje Črnegore ne zdi nevarno.

Slovenci!

Ko je dr. Janez Bleiweis vitez Trsteniški izdihnil svojo silno dušo, si je bil vsak slovenski rodoljub v svesti, da je Slovencev sveta dolžnost, skrbeti za vreden spomenik slavnemu rajniku, ki je skoro za štirih desetletij naš narod vodil v vročih borbah za njegov obstanek.

Prvi korak za dejansko izvršitev misli, katera je navdajala vseh narodnjakov srca, je storil poslednji občni zbor ljubljanske čitalnice s sklepom, naj se osnuje poseben odbor, kateremu bode nalog, prevdarjati in določati, na kakošen način naj se potomcem ohrani spomin pokojnega dr. Janeza Bleiweisa.

Ta odbor, sestavljen iz kranjskih deželnih poslancev, ljubljanskih meščanov in zastopnikov narodnih društev ljubljanskih, se je zdaj ustanovil in soglasno sklenil, da je **nepozabljivemu očetu Slovencev v Ljubljani na javnem prostoru postaviti dostojen spomenik.**

Odbor pričakuje, da bode narod slovenski navdušeno pozdravljal to namero in nje izpeljavo omogočil z običajno požrtvovalnostjo. Od več se nam dozdeva vsaka beseda, ki bi še posebno priporočala rojakom plemeniti namen, katerega imamo pred očmi: **Bleiweisove zasluge za naš narod same najbolj govore in — dosti glasno!**

Vsak zaveden Slovenec, vsaka verna Slovenka naj pripomore po svojih močéh, pa se nam ne bode moglo očitati, da naš narod ne časti svojih velicij mož!

Darove za „Bleiweisov spomenik“ prejema odborov blagajnik gospod Luka Robič, in bode prejem novcev javno potrjeval po slovenskih novinah.

V Ljubljani 12. marca 1882.

Odbor za „Bleiweisov spomenik“.

Prvomestnik:

Dr. Jarnej Zupanec,

c. k. notar in prvosednik kranjske notarske komore.

Blagajnik:

Luka Robič,

c. k. viši davk. nadzornik v pokoji in deželni poslanec.

Tajnik:

Fran Ravnikar,

načelnik kranjske deželne blagajnice in „Sokolov“ starosta.

Odborniki:

Jan. Dogan,
mizarski mojster.

Ivan Hribar,
glavni zastopnik banke „Slavije“.

Matej Kreč,
deželni tajnik.

Miha Pakič,
trgovinske in obrtne zbornice svetovalec.

Srečko Stegnar,
c. k. učitelj.

Dr. Ivan Tavčar,
advokat. koncipijent.

Peter Grasselli,
deželnega glavarja namestnik.

Josip Jerič,
župnik v pokoji.

Jan. Murnik,
trgovinske in obrtne zbornice tajnik.

Dr. Fran Papež,
odvetnik.

Luka Svetec,
c. k. notar in deželni poslanec.

Dr. Andrej Čebašek,
kanonik.

Jan. Nep. Horak,
podpredsednik trgovinske in obrtne zbornice.

Karol Klun,
državni in deželni poslanec.

Srečko Nolli,
kleparski mojster in „Sokolovega“ staroste namestnik.

Franc Potočnik,
c. kr. stavb. svetovalec v pokoji in deželni poslanec.